

Poštovani roditelji Ivice i Jadranka, braćo Olivera i Damira, poštovana rodbino i prijatelji, draga braćo i sestre!

U ime dekana i djelatnika KBF-a, studenata i studentica, izražavamo iskrenu kršćansku i bratsku sućut. Darijo i ja smo rođeni iste godine, samo nekoliko mjeseci razlike između nas dvojice.

Od onoga bogatstva susreta i iskustva s Darijom, to se odnosi na naše privatne susrete, mimo Fakulteta, mimo posla. Jedan od tih posebnih susreta za mene bio je ovdje u Bugojnu ne tako davno, u petom mjesecu, kad sam ovdje imao duhovne vježbe časnim sestrama. Tako smo razgovarali hodajući, šetajući... I iz tog razgovora ako bih Darija opisao jednom rečenicom, bila bi to ova koju smo čitali danas iz Knjige o Jobu: „Ja znam dobro, moj izbavitelj živi“.

U svemu onome kako sam Darija susreo i poznao bio je čovjek tihe ali jake, duboke i snažne, iskrene vjere. I zato zaista vjerujem da je ova rečenica iz Svetog pisma „Ja znam dobro, moj izbavitelj živi“, se dobro na neki način utjelovila u njemu samom, u njegovom životu a na poseban način u njegovoj bolesti.

Čuli smo se, vjerojatno Božjom milošću a ne igrom slučaja, nekoliko dana prije njegove smrti kad mi je poslao glasovnu poruku i kad je rekao kako su bolovi koje proživljava nepodnošljivi za ljudsko biće i da ljudsko biće samo ne može podnijeti takve bolove. Ali nije rekao zašto ja, nije rekao da mu je teško, nije se žalio, nego je samo rekao moli Boga i u Božje ruke.

Darijo je, prije svega u svojoj bolesti, meni osobno i kao čovjeku, prije svega kao čovjeku i vjerniku a i svećeniku pokazao da je on zaista bio jedan od onih koji vjeruje da "moj izbavitelj živi" i da je sada zajedno s njim u Vječnosti.

Vlč.Oliver Jurišić, prof. KBF-a u Sarajevu